

δρα κατιωμένον σιδηροῦν κλίβανον (;) καὶ συμπεπιεσμένον, ἀλλ' ἀκέραιον χαλκοῦν πύραυνον.

» Ἀλλὰ καὶ ἐμμέσως ἢ εὐρεσις κτίσματος Ἑλληνικῶν χρόνων εἶναι, νομίζω, μεγάλης σπουδαιότητος διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Πέλλης ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς πόλεως.

» Προχωρούσης τῆς ἐργασίας, εὐρέθησαν ἀξιόλογα τορευτικά ἔργα ἐκ χαλκοῦ, ἐν οἷς ὠραία προτομή Διονύσου ἐστεμμένου κισσῷ καὶ κρατοῦντος πρὸ τοῦ στήθους κἀναρον, ἀναπαύοντος δὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς ἀνειμένης δεξιᾶς »

Ἑλληνικαὶ τοπωνυμῖαι τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἡπείρου

Ἐν σχέσει δὲ πρὸς ταύτας τὰς κατὰ τὴν νέαν Ἑλλάδα ἐργασίας, ἀνακοινοῖ ὑμῖν τὸ Συμβούλιον τὰ ἐξῆς κατ' ἕκθεσιν τῶν συμβούλων Γ. Γαρδίκου καὶ Ἀθ. Γεωργιάδου.

« Ἐκ τῶν σπουδαίων μελημάτων τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν ἦτο καὶ ἡ ἀποκάθαρσις τῆς γῶρας ἐκ τῶν βαρβαρωνυμιῶν, δι' ὃ εὐθύς ὡς ὁ στρατηλάτης ἡμῶν βασιλεὺς ἀπηλευθέρωσε τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἡπειρον, τὸ Συμβούλιον ἐνεπνεύσθη τὴν ἰδέαν, ἵνα εἰς τὴν πανένδοξον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Πύρρου γῶραν ἀποδοθῶσιν αἱ εὐκλεεῖς Ἑλληνικαὶ τοπωνυμῖαι· τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, εἰς ὃ ἱεραρχικῶς ἀνηνέχθη ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Συμβουλίου, προεθυμήθη νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἀσμένως τὴν φιλότιμον ταύτην ἐργασίαν ἀπεκδέχεται.

« Δι' ὃ καὶ εὐθύς τὸ Συμβούλιον συνέστησε πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπεῖαν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιστημόνων ἀνεγνωρισμένης ἀξίας καὶ ἐνθουσιῶντων διὰ πᾶν Ἑλληνικόν· οὗτοι δὲ τὴν ἐπιτροπεῖαν ἀπήρτισαν ἐκ μὲν

τῶν Συμβούλων τῆς Ἑταιρείας ὁ κ. Γ. Παπαβασιλείου, Ἄθ. Γεωργιάδης, Κ. Ζησίου, Β. Λεονάρδος, Κλών Στέφανος καὶ Γ. Γαρδίκας· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ἐπιστημόνων ὁ κ. Γεώργιος Φιλάρετος, πρῶην Ὑπουργός, ὁ Θ. Βορέας, Καθηγητῆς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὁ Μ. Βολονάκης, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, Α. Παπαζαχαρίου, καθηγητῆς τοῦ Διδασκαλείου, καὶ Ἄντ. Κεραμόπουλος, ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων.

« Ἡ Ἐπιτροπεία ἐν τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ἐπέδιωξε τρία τινα:

α') νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς ἐκ τῆς ἀρχαιότητος ἀναμφισβητήτως παραδεδομένας Ἑλληνικὰς τοπωνυμίας, αἵτινες αὐτοδικαίως πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν ἀντὶ τῶν βαρβάρων ἐπηλύδων·

β') τίνες ἄλλαι Ἑλληνικαὶ ὀνομασίαι περισφύζονται, καίπερ μὴ ἐξ ἀρχαίων πηγῶν μαρτυρούμεναι, αἵτινες ἐπίσης δικαιούνται νὰ μένωσι.

γ') αἱ ξενικαὶ τοπωνυμιαί, αἱ Τουρκικαί, Σλαυικαὶ καὶ Ἀλβανικαί, ἐνθα μὴ ἔχομεν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος Ἑλληνικάς, πῶς δύνανται νὰ ἐξελληνισθῶσι.

« Ἡ ἐπιτροπεία εἰς τὸ α' μόνον εἶδος ἀσχοληθεῖσα ἐξεῦρε πλείστας ἀρχαίας τοπωνυμίας ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, πόλεις, ποταμούς καὶ ὄρη τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου.

« Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐπαρχιῶν ὑπέδειξε 32 ὀνομασίας, οὕτω λ.χ. προτείνει νὰ ὀνομασθῇ Ἄλμωπία (ἡ ἐπαρχ. Καρατζόδας) Πεορραβία (ἡ ἐπαρχ. Ἐλαστόνος), Ὀρεοσία (ἡ ἐπαρχ. Καστορίας), Θεοπροτία (ἡ ἐπαρχ. Μαργαριτίου), καὶ Κασσωπία (ἡ ἐπαρχ. Πρεβέζης) κ.τ.λ.

Β'

« Ὡς πρὸς δὲ τὰς πόλεις, αἵτινες φέρουσι βαρβαρικά ὀνόματα ἢ Ἐπιτροπεία προέτεινε περὶ τὰ 30 ὀνόματα·

οὕτω λ. γ. ὑποδεικνύει νὰ ὀνομασθῇ *Φίλιπποι* (τὸ *Φιλίππιαι*), *Ἀμφίπολις* (τὸ *Γενίλιοι*), *Σιάγρινα* (ἢ *Λειψάσδα*), *Ἀντιγόνη* τὸ *Λιόπεσι*).

Γ'

« Καὶ ὡς πρὸς τὰ ὄρη δὲ καὶ τοὺς ποταμοὺς ἢ ἐπιτροπεία συνέστησε ἀρχαῖα ὀνόματα ἀντὶ τῶν βαρβαρικῶν περὶ τοῦ τριάκοντα. Οὕτω λ. γ. προτείνει νὰ ὀνομασθῇ *Κερκίνη* τὸ *Μπέλες*, *Κεραύνια* τὰ ὄρη τῆς *Χειμάρας*, *Ἀθαμανικά* τὰ *Τσουμέρκα*, *ᾠρωπὸς* ὁ *Λοῦρος* ποταμὸς, καὶ *Πρασιάς* ἢ *λίμνη* τῆς *Δοϊράνης*.

Δ'

« Ἐπειδὴ δὲ ἐπέκειτο καὶ ἡ ψήφισις τῆς Συμβάσεως τῶν τῆς Πιερίας σιδηροδρόμων, ἥτοι ἀπὸ Παπαπούλι μέχρι *Γιδᾶ*, ἢ Ἐπιτροπεία προὔνησε καὶ περὶ τῶν ὀνομασιῶν τῶν ἀποδοτέων εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς· οὕτω λ. γ. προτείνει νὰ ὀνομασθῇ *Ἡράκλεια* ὁ σταθμὸς *Πούρλια*, *Δῖον* ὁ σταθμὸς *Μαλαθριάς*, *Πύδνα* ὁ τοῦ *Κίτρου* καὶ *Μεθώνη* ἀντὶ *Ἐλευθεροχωρίου*.

« Τριμελὴς δ' Ἐπιτροπεία ἐκ τῶν κ. κ. Ἀθ. Γεωργιάδου, Γ. Γαρδίκα καὶ Ἀγ. Παπαζαχαρίου ἐξεπόνησε καὶ ἐπὶ τοῦ Μεγάλου χάρτου τῆς Μακεδονίας τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου ἐκδεδομένου διὰ ζωηρῶν ἐγγράμων ὁρίων καθώρισε τὰς ἐπαρχίας τῆς χώρας μετὰ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν ὀνομασιῶν. Ἡ δὲ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία οὐδεμιᾶς φειδομένη δαπάνης σκοπεῖ, ἵνα πολλαπλασιάσῃ τὰ ἀντίτυπα τοῦ γεωγραφικοῦ τούτου χάρτου χάριν τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων καὶ παντὸς φιλομούσου καὶ φιλαρχαίου ἰδιώτου».

Μεταβαίνοντες νῦν εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ δημοσιεύματα